

חלקי התפילין

א. קציצה

זהו החלק המרובע העליון של הבתים ובתוכו מונחות הפרשיות.

ב. תיתורא

זהו החלק שמתחת לקציצה הבולט סביבו. זהו גם החלק אשר בזמן הנחת התפילין בא במגע עם הראש או היד של המתפלל.

ג. מעברתא

זהו החלק הבולט מעבר לריבוע של התיתורא. לאורך המעברתא עוברת תעלה חלולה שדרכה מעבירים את הרצועה, ולכן נקרא חלק זה 'מעברתא'.

סוגי התפילין

א. פשוט – הבתים הפשוטים עשויים מקלף והם בדרך כלל בגודל של 2.5 על 2.5 ס"מ, בצבע שחור מבריק או מט, ומוכנסים בהם פרשיות הפשוטות ביותר, בדרך כלל פרשיות משוחות והן במקרה הטוב כשרות בדיעבד.

ב. פשוט מהודר – הבתים הפשוטים-מהודרים, עשויים מקלף והם בדרך כלל בגודל של 3.2 על 3.2 ס"מ, וביניהם ישנם סוגים הכשרים לכתחילה, וישנם סוגים הכשרים בדיעבד.

ג. בהמה דקה – עור אחד – הבתים של הבהמה הדקה עשויים מקלף אבל מעל הקלף מוסיפים עור דק רטוב שמתלבש על הבית, ורק אחר כך צובעים את הבית והם כשרים לכתחילה.

ד. בהמה גסה – קיימים שלושה סוגים של בהמה גסה:

1. הגסה הרגילה – החלק העליון של הבית עשוי מעור אחד עבה עם תוספות בחלק התחתון (החלק שבו מכניסים את הרצועות).

2. גסה עם הכשר – בנוי אותו דבר כמו הגסה הרגילה, אבל נוספים בו שני דברים: האחד - את האות שי"ן של הבית עושים ביד, השני - שמעבירים גיד בין ארבעת הבתים של הראש מבחוץ (בין הפרודות).

3. גסה ריבוע רגל – בנוי כמו הגסה עם ההכשר, רק שאת הבית לא עושים בכוח חשמלי, אלא על ידי כוח אדם.

גסה מקשה – קיימים שני סוגים של מקשה:

1. מקשה ב - עשוי כמו גסה ריבוע רגל, אולם בחלק התחתון של בית- המעברתא, הוסיפו רק חתיכת עור אחת ולא כמו בגסות האחרות, שם שמים כמה חתיכות מתחת.

2. מקשה - עשוי כולו מעור אחד ללא תוספות .

סוגי הרצועות

א. **שפאלט** רצועת שפאלט עשויה מהחלק הפחות טוב של העור. כיצד עושים אותה. חותכים את העור לשנים ומהחלק התחתון עושים את השפאלט ורצועות אלו יותר קשות ולא מבריקות ובנוסף בשלב העיבוד שלהם מתנים שעם הוא לא יצליח ישתמשו בעור למטרות אחרות ומשתמשים בהם לתפילין פשוטים ופשוטים מהודרים.

ב. **עליון** רצועות עליון עשויים מהחלק העליון של העור שהוא יותר רך ומבריק ומעבדים אותם לשם קדושת תפילין ובמקרה שהעיבוד לא מצליח צריך לגנוז אותם.

ג. **עבודת יד** רצועות עבודת יד כל שלב העיבוד והצביעה שלהם נעשה ביד.

הפרשיות

ארבעה פעמים בתורה נצטוונו ע"י האל להניח תפילין:

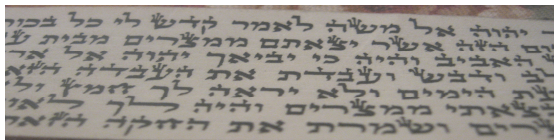
א. "וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ כִּי בְּיַד חֻזָּקָה הוּצָאָה ה' מִמִּצְרַיִם" (שמות יג, ט).

ב. "וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֻזֶּק יָד הוּצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרַיִם" (שמות יג, טז).

ג. "וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ" (דברים ו, ח).

ד. "וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם" (דברים יא, יח).

לכן שמים בתוך התפילין ארבעה קטעים מהתורה (שנקראים על שם המילים המיוחדות שפותחות את הפרשה):

1. "קדש לי כל בכור" (שמות יג, א-י).

2. "והיה כי יביאך" (שמות יג, יז).

3. "שמע ישראל" (דברים ו, ד-ט).

4. "והיה אם שמע" (דברים יא, יג-כב).

זהו איזו פרשה זו, והיכן הפסוק שבו מופיע הציווי על התפילין

הסופר סת"ם כותב את ארבעה הפרשיות הללו פעמיים: בצורת מגילה ארוכה אחת לתפילין של יד, וכל פרשה בנפרד לתפילין של ראש.

